

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Espanya, 6 ptes. l'any; Estranger 6'50 ptes

SUMARI

Museu de Palamós (desvetllament), per B.
— Les primeres violes, (poesia) per Joan Gelabert i Crosa.— La pastora Rosabella, per C. Pruneda i Balot.— Dimecres de cen-dra, (poesia), per J. Puig i Bosch.— Llen-guatge popular i llenguatge literari.— Publi-cacions Rebudes.— Pels Cinemes, per En Joan del Megàfon.— Del carnet esportiu.— La veu de la mare, (poesia), per Llorenç Ullastres i Albertí.— Crònica local.— Movi-ment del port i Registre Civil.

Preu: 50 Cts.

LLORENS . Obradors Tipogràfics . Palamós

ALIMENTS per a Règim Diètic i Diabètic de la
casa Manuel Frères de Lausanne (Suïsa) i

Xocolates

PURES DE CACAU, elaborades en el Convent
de LA TRAPA pels RR. PP. CISTERNENSES

DIPOSITARI
EXCLUSIU :

Ricard Rocafort (SUCCESOR DE
A. MASSANA)

Carrer de Fernando VII, 14. — BARCELONA

CON UN EJEMPLAR DE LA

GUÍA GENERAL DE CATALUÑA

(Bailly - Baillièrè — Riera)

*tendrá más de trescientos mil
datos y señas*

de cuantos se dedican al Comercio, In-
dustria, Agricultura, Minería, Ganade-
ría, Profesiones, etc., en la extensa
y rica región catalana

**CUATRO PRECIOSOS MAPAS
EN COLORES**

1 TOMO

SÓLIDAMENTE ENCUADERNADO:

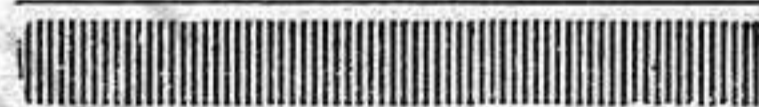
20 Pesetas

Franco de portes en toda España

Annarios Bailly - Baillièrè y Riera Reunidos, S. A.
Consejo de Oliento, núm. 240 - BARCELONA

HOTEL

IBÉRICA

Allotjament per dia 9 i 10 ptes.
Idem per llargues temporades a
preus convencionals :- Coberts
a 4 ptes. Es serveixen banquetes
a preus moderats i també es
disposa de lloc per allotjar cara-
banes d'excursionistes amb un

ESPLENDID SERVEI.

Comte de l'Assalt
Telèfon, 4915 A.

BARCELONA

ALFOMBRES

TAPISSERIES

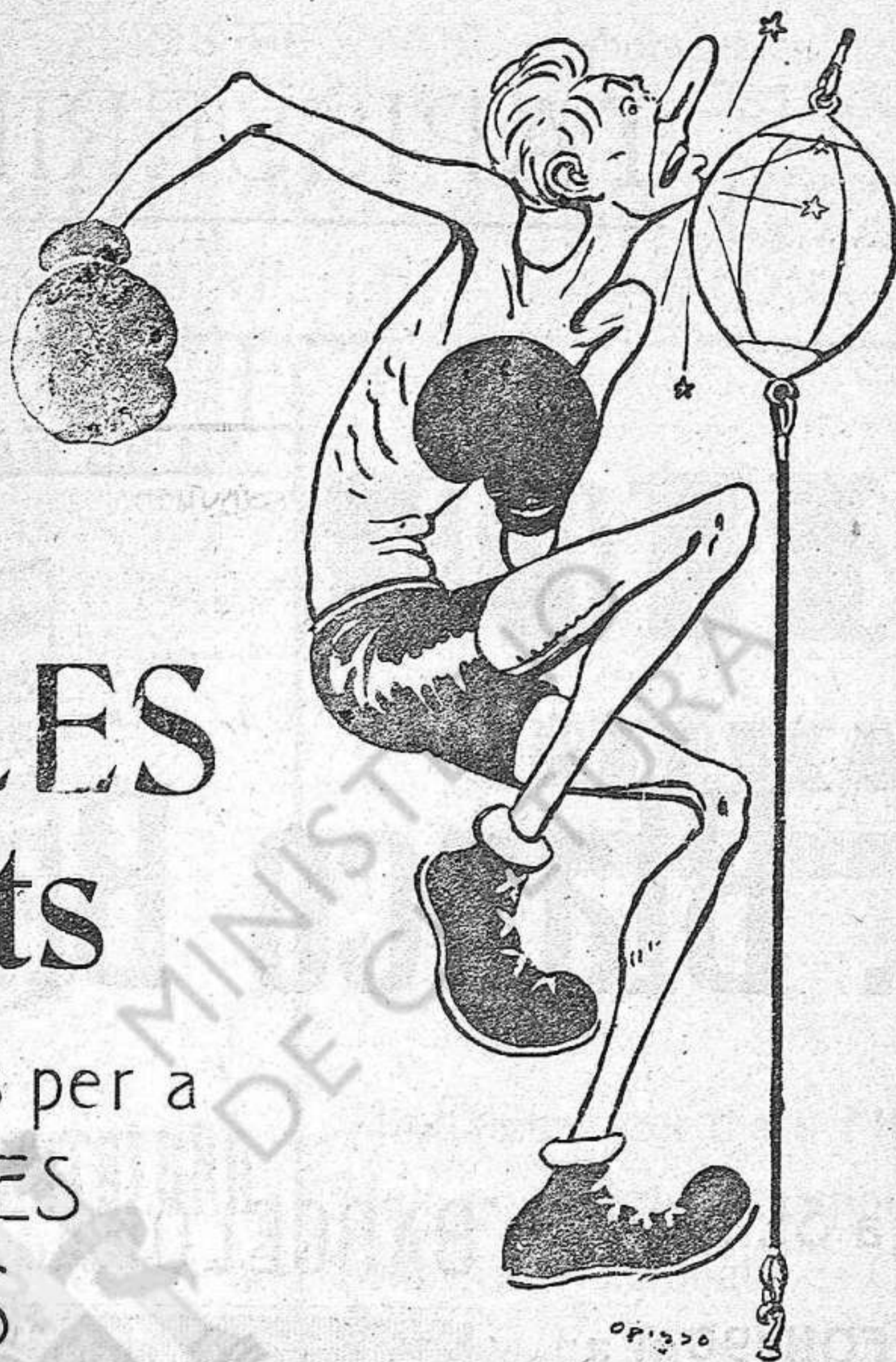
LLENCERIA

H. Blanco Bañeres

Plaça St. Jaume BARCELONA :: Call, 21 ::

TELÈFON 190 A :: St. Honorat, 1 i 3

IMPORTACIO DIRECTA DE TAPISSOS
DE SMIRNA I PÈRSIA (ORIENT)
ESPECIALITAT AMB ELS ANUSATS A
MA DE FABRICACIÓ NACIONAL

CICLES Sports

Accessoris per a
BICICLETES
i MOZOS

Demani Catàlegs a

A. SANROMÀ

Balmes, 62

Teléf. 12303

BARCELONA

Si vosté s'aprecia

de tenir una exagerada
pulcritut en la seva roba
interior, sabrà que això
s'aconsegueix rentant-la
amb

SABÓ
CHAMBO

F. GARRIGA
Via Layetana 17.
BARCELONA.

Cereals i
Gasolina

J. LLIBRETTAS
GIRONELLA

Palamós

Pi Margall, 26-28

**CEREBRINO
MANDRI**

**CURA EL DOLOR
DE CABEZA,
NEURALGIAS, DOLORS
NERVIOSOS O REUMATICOS
Y LAS MOLESTIAS PERIODICAS DE LA MUJER
NUNCA PERJUDICA**

MARCA REGISTRADA

Manera de tomarlo

Para el dolor de cabeza, neuralgias diversas, (faciales, intercostales, de riñones, ciática, etc.), molestias periódicas de la mujer y, en general, en todo ataque agudo de dolor, una cucharadita disuelta en agua, una, dos o tres veces, con media hora de intervalo. En el reumatismo febril una cucharadita tres o cuatro veces, repartidas durante el día, en la misma forma. En las afecciones dolorosas crónicas se toma en ayunas ocho días de cada mes y una o dos veces caso de presentarse el ataque de dolor. Usado en esta forma y siguiendo siempre el consejo del médico se logra vencer enfermedades dolorosas arraigadas y siempre aliviar grandemente a los enfermos.

Preparado por Francisco Mandri, Médico y Químico
Farmacéutico en su Laboratorio, Escudillers, 6, Barcelona

Museu de Palamós

DESVETLLAMENT

El Museu de Palamós «Cau de la Costa Brava» ha passat uns anys mig adormit per manca de protecció per una part, i això naturalment li ha fet menar una vida raquítica; i per altra part tampoc sovintegen les troballes d'objectes que mereixin figurar-hi, ni els qui en tenen algun no s'en desprenen fàcilment si no hi ha qui amb certa representació, no els ho demana.

Últimament però, amb la vinguda de Londres del senyor J. Tauler Servià, qui es reintegra definitivament a Palamós, les coses han canviat un poc. Amb la protecció moral i material del senyor Tauler, el Museu es revifa, i nomenat President Honorari, ha començat algunes gestions que ja han donat el seu fruit, com és, la descoberta d'un *AST complet* molt antic, de ferro forjat, que ha cedit generosa-

ment Eladi Cateura, i que en els primers temps de la Fonda ben segur que degué rostir un nombre important de capons i porcells. Un *dietari* d'un metge de Palamós on són apuntades les visites i les conductes des de l'any 1804 a 1826 amb dades força interessants, cedit graciosament per Josep Gafas; i uns pergamins dels anys 1626 i 1637 que ha aportat Tomás Oliu.

A més d'això, hi ha la promesa formal de Ramon Reig que cedeix una *bombà* o granada de gran calibre que deu procedir del siti que posaren a Palamós els francesos en 1694. Un *bergantí* que cedeix Santiago Mauri de Barcelona construït per una persona de la seva família, i que fou premiat en una exposició a Ginebra. Així com també l'important col·lecció d'*objectes*

indis bolivians del senyor A. Camós que ja en altre temps els tingué exposats en el Museu.

Ultra tot això, i altres cosetes que seria llarg d'anomenar i que vindran a no tardar gaire, han entrat últimament a formar part del Museu un *Llit de campanya* de l'exèrcit francès que sitià Girona en 1808-1809 cedit pel senyor A. Franquet d'aquella ciutat qui ja havia cedit un important lot de llibres d'Historia d'aquestes contrades.

També ha entrat a formar part del Museu una *Amfora Romana* pescada en aigües de Palamós ara de poc per la barca de Miquel Fortuny. Aquesta àmfora de tamany més que regular, (1 m.) és força interessant i ben conservada llevat del brocal que és escrostonat. Segurament deu prevenir del naufragi d'alguna barca que feia el trajecte de Tarragona a Italia quan la nos-

tra contrada era habitada pels romans fa cosa de 1800 a 2000 anys.

Les associacions culturals fan com les plantes, que si no es treballen no creixen, i convençuts d'aquesta veritat, és propòsit del Consell Directiu del Museu intensificar la campanya per a despertar la massa general a fi de que ajudi al ressorgiment i creixença. A aquest fi serà nomenat representant del Museu a Barcelona en S. Mauri, palamosí molt devot d'aquesta Associació, per a que en la capital faci els treballs necessaris entre els seus compatricis i coneguts a l'objecte de reclutar favoreixedors i recollir objectes interessants que vinguin a augmentar la ja nodrida col·lecció; i treballant tots junts cada u en la seva esfera mirarem d'enriquir, el Museu que, ben mirat, és patrimoni de tots els palamosins. B.

Les primeres violes

Ai, violes primiceres
 que ja sou a mig obrí,
 ai, joiells de les margeres,
 quin encís teniu per mí!
 Devé dolça l'enyorança,
 amb vostre perfum diví
 qui dissipa la recança
 que l'istiu deixà en morí.
 Són gotetes de rosada
 que han florit ran del camí
 pressentint l'ardent besada
 del bon temps tost a vení

JOAN GELABERT i CROSA

La pastora Rosabella

Camperola

Quan totjust l'aubada neix per allà Orient i el ventijol de la nit devé més subtil i els galls espolsant-se son plumatge llencen a l'aire un estrident cacareig anunciant la vinguda del nou dia, veureu en el corriol que, vorejant les remoroses aigües del riu travessa la joliua i verdosa vall, la saltirona silueta de la pastora Rosabella que fa via amb son remat d'ovelles vers les muntanyes plenes d'herbei que tanquen amb dolça lassitud aquella plana ufanosa com un paradís i bonica i menuda com un pessebre.

Feliç i confiada viu la pastora. Quin contentament traspua tot el seu posat de noia enamoradissa.

La pastorel·la viu enamorada, però no de cap fadrí de tants com la pretenen. El remoreig del vent bellugant les fulles dels arbres, li parla d'enyorament, el sol acaronyant-li la cara i les flors amb ses múltiples flaires, li donen enervaments suaus; i sent una alegria infantina petjant la flonja catifa de la verda prada.

Arriba dalt els pollancre i serralades amb les galtes rojes per una mica de cansament quan el sol ja ha tret el nas darrera la muntanya més alta i la daurada calitja extén son mantell damunt aquell paisatge de joguina.

Deixa damunt el pedruscall emmorerit la cistella de la modesta vianda que sa mare li ha preparat abans d'e-

xir de casa i correteja per aquells volts collint lilàs, gessamins i clavells, roses i crisantems, mentre les beladores ovelles pasturen a son albir.

A mitja tarda recull el remat i emprèn la davallada per el caminal serpajant i, en mig l'august silenci de la tarda que fina veureu la saltirona silueta de la pastora Rosabella que camina vers la cabana on l'esperen uns llavis temblejants que la besen i uns braços amantíssims que la acaricien.

Insinuacions

El dia era clar com mai i subtilment perfumat per la riquíssima flora primaverenca. Una mena de quietud induïdora de placevols pensaments i de benestar acariciant regna arreu del pla i de la muntanya.

Asseguda a terra, les cames creuades, Rosabella estava fent com cada tarda un pomell amb les flors que poca estona abans havia collit. De tan en quan parava la feina que retenia en una mà mentre amb l'altre agafava petits còdols del fontinyol que raja a una roca vorera al camí i els tirava, retirant el cos una mica enrera, a les mansoies ovelletes que alegrement pasturaven. Un belar trist i carinyós adés, responia a la carícia de la pastora que contentament reia donant al bes de l'aire l'esquellereng dringador de la seva rialla.

Caminant com aquell qui va a

passeig s'atansava a poc Felipó, el fill del ferrer del poble. Portava la gorra bruta de ferro, de cantó damunt l'orella dreta, i a l'altre, un clavell ensenyava llur vermellor.

De tan en quan, amb el jonc que duia en una mà fuetjava les mates i verdisses que tenia a banda i banda del camí, ajupint-les de moment, tornant a redreçar-se després victorioses.

Rosabella s'el mirava, car pla bé el coneixia al bó de Felipó. Tantes vegades que l'havia esperada al matí a l'entrada del poble, quan encara tothom dormia, i l'acompanyava bon xic enllà de la plana parlant-li porugament i deixant besllumar en algun mot l'interès que per ella sentia. Ella sempre es feia la desentesa, car si bé sentia amistat per Felipó, a qui coneixia de petit, no volia donar-li peu per una confessió amorosa que ella rebutjaria, entristint d'aquesta manera l'ànima senzilla del seu amic.

Per cert que ella a vegades fins i tot s'hagués bufetejat pensant-hi. Per què, la veritat, de tots els xavals que la llucaven, el que més llàstima li feia era Felipó. Ell, tan tímit amb aquell posat resignat, no atrevint-se a mirar-la per por d'enrogir i aquell trencament de paraules qu'el feien ésser tartamut, era digne de compassió. L'ànima senzilla i pagerola de la Rosabella sofria de veure el neguit del pobre ferreter.

Felipó havia arribat a tres passes de la pastora i s'havia aturat. Com sempre, la tímidesa se li endevinava fins als ossos al trobar-se front a front d'ella.

La seva cara ara era roja com la magrana i un lleu defalliment li afeblia el cor, els polsos i les cames.

La seva amiga s'el mirava amb aquell esguard ple de nitidesa qu'el deixava inepte per atancar-se més.

I com sempre, fou Rosabella qui digué les primeres paraules.

—Bon dia Felipó.

—Bon dia Rosabella.

Felipó encoratjat per els mots de la pastorel·la avançà i après una conversa—conversa de cada dia—acari-cià els dos jovencells.

Remembrances

Felipó aquell dia no vegé a Rosabella. Havia rebut massa ofensa d'ella per continuar acompanyant-la aquell dia i els venidors. Després del desgany rebut, resoltament prengué aquesta decisió.

Decididament, era massa fort el desdeny quan Rosabella es feu esquiva a la seva premeditada declaració. Vuit dies estigué donant-li voltes a les paraules que li diria i fins i tot les respostes, i tot aquest discurs quedava ineficaç, quedava per dir, al dir-li Rosabella calmosament, sense enuig, com rumiant les paraules per ésser més punyents:—Es debades que t'esforçis. No demanis un impossible. Jo t'estimo molt, però molt, Felipó, com si fossis un germà meu...—No havia volgut escoltar més. Rosabella no l'estimava. S'allunyà d'ella, els ulls baixos, la tristesa en el cor, cercant un lloc ombrívol, com més fosc i solitari millor, per a donar lliure esplai al plor que li pessigollejava la gorja i li cremava les nines i les parpelles.

Rera la abandonada ermita i en un clot voltat d'espines i d'argelagues, s'arredossà la seva còrpora sacsejada

per la dolor més gran; un singlot estona ha contingut el feu trontollar tot, i les llàgrimes solcaren abundants el seu rostre, morint algunes en els llavis eixuts que, assedegats, en xuclaven llur salabor.

Després, una vegada passada la crisi, serenament recollí en la memòria tots els records i encaminà l'avenir. L'afany de marxar a ciutat i estudiar, fer-se home guanyant un ofici o una carrera, li martellejava el cervell; o qui sap, potser la sort no li seria falaguera i aniria d'ací d'allà fet un perdulari; i li vingueren a la ment escrits de llibres prohibits que parlaven de joc i de crim i que feien tuf d'aiguardent, i s'esgarrià. Però de seguit, l'anhel de l'oblit s'apoderà del seu ésser i vencé el poc escrúpol que li quedava.

El rellotje de sol de la casa veïna marcava el migdia quan Felipó arribà a casa seva. Digué que no es trobava gaire bé i es tancà en la seva habitació. Es despullà, clogué els finestrons i s'endinsà en el tou de roba del llit tapant-se cap i tot, i tancà els ulls; si aconseguís adormir-se, l'assossegament reineixeria en son esperit i ell tornaria a ésser el de sempre. Però el son volava lluny i la quietud qu'el voltava era massa propícia a la meditació; i recordà els jocs d'infants, quan Rosabella i ell eren petits; després, quan foren una mica més grans ells dos anaven sempre junts i si jogaven a casats Felipó era l'espós i ella la seva muller, i si alguna persona major donava a l'un un caramel aquest en feia part a l'altre.

Anys després, Felipó començà a donar-se compte que sentia amor per la

gentil pastorel·la i en tingué força grat, més a més, semblant que aquesta tampoc en defugia. Un dia no sabia com ni quan, ni volia saber-ho, arribà al poble un senyor ja d'edat, amb barba i cabells blancs, de cara molt simpàtica acompanyat d'un jove elegantíssim, de complexió delicada i epidermis esgrogueïda, que hi anaven a passar una temporada. Llogaren una caseta petita, blanca i polida, la amoblaren i hi visqueren en companyia d'una vella xaruga que arribà dies després. Feien una vida molt recollida; cada dia es llevaven de bon matí i sortien a passeig, el senyor i el jove per aquells camps florits. Per els volts de les dotze, la dona qu'els cuidava sortia de casa amb un cistell duent-hi el dinar dels tres i, carrinclonejant, emmenava els passos vers el bosquet dels salzes on l'esperaven ells. Els dies festius havia una lleu modificació: anaven a missa primera. Al poc temps de viure-hi, la cara del jove semblava transformada; el color sa havia substituït al color pàl·lid. I també la seva espatlla abans una mica corbada estava visiblement redreçada. Allavors, el senyor marxà i el jove elegant i la vella xaruga continuaren la mateixa vida, sinó que ara el jove sortia una mica més tard i sol. Un dia es topà amb la pastorel·la i al endemà i els successius sigui casualitat o expressament, també trobà en llur camí a la gentil Rosabella.

Felipó ara comprenia perquè Rosabella no el volia.

Segurament, sens dubte, estava empenyuda d'aquell jove de ciutat. Aquell, tan elegant, tan correcte, tan finament perfumat, havia seduït l'ani-

ma juvenil de la seva amiga. Per això des d'aquell dia Rosabella defugia d'ell, que no sabia dir-li coses agradoses i anava brut i podia a ferro i a greixum.

I altra volta l'afany de lluir, de conquistar glòria, nom i fortuna i tornar al poble dels seus amors, elegantment vestit, sapiguent dir belles paraules a l'orella de les noies, i guanyar el cor de la amiga volguda, de la desdenyosa Rosabella, li repiquejava els polsos deixant-lo atuït. I finalment, s'adormí.

Retorn

—«Baldament no torni fins el dia de la meva mort jo l'esperaré» sovint replicava Rosabella a la seva mare, quan aquesta li feia esment de la tardança en rebre noves de Felipó.

Vint-i-tres anys gentils duia damunt la seva vida Rosabella i quatre en feia que Felipó havia marxat a ciutat a cercar pervindre i polidura.

Dolorosament la sobtà la nova de que el noble ferreter havia sortit del poble, camí de lo desconegut; però compregué la causa i callà i sofrí a soles la seva dissort. Solament als nombrosos requeriments de la seva mare que veia a ulls clucs la pal·lidesa i ja desgana de la filla, li confessà que estimava a Felipó.

—Doncs si tant l'estimes, ben merescut tens això que't passa, perquè els hi donaves aquells desaires.

La pastorel·la no ho comprenia ben bé qu'estimava al seu amic d'infantesa, sols sabia qu'escoltava a gratcient les banals paraules que ell en els moments d'ofuscació i tendresa, li deia porugament. A més, aquell bategar desacom-

passat del cor quan la mirava en els ulls, era un altre indicati que afermava la suposició de que aimava a Felipó. Ara clarament ho comprenia.

D'aquell jove pimpant, qui fou la causa que Felipó marxés, quan estigué curat s'entornà a ciutat. Si bé era veritat que li deia paraules boniques, mai havien tingut ressó en el seu cor tendrament enamorat del xaval ferreter.

Una petita herència havia millorat la hisenda de Rosabella. Havien edificat una caseta xiroia on vivia amb la seva mare, i uns corrals grandiosos i nets que guardaven les ovelles. Rosabella ja no anava a pasturar-les; podien molt bé donar-se el luxe de llogar un xaval per cuidar-les. Era una petita senyora, li deien els veïns.

Aquella nit abans d'anar a joc, com correntment diu la gent de poble, Rosabella i la seva mare tenien una conversa interessant:

—Mare, enraonava Rosabella— el cor em diu que aquest any Felipó vindrà. Jo no sabia pas dir-ho clarament lo que sento; aquesta alegria, aquestes ganes de cantar, aquesta felicitat de tot el qu'em rodeja em fa creure que prevenen d'això. Ell des de qu'és fora a ciutat no m'ha escrit ni una sola carta. Es igual, jo sé que m'estima i no pot ésser que tardi cap més any en venir. Vindrà aquest any i a l'istiu, quan tot floreix, quan tot té vida.

No anava equivocada Rosabella. Pocs dies després reberen una carta: la qu'els escrigué Felipó. Era una carta tota amarada de senzillesa, d'amor i de voluntat. Havia sofert molt; els primers dies, sense recursos, sense amistats, pidolava almoïna. Després

entrà, passant el temps i espavilant-se, en una ferreteria, però com qu'ell volia ésser home de profit es donà tanta lles-tesa en guanyar-se la simpatia del seu amo que temps després i protegit per aquest, entrava de meritori en el despatx d'un senyor amic seu. Aquest l'acceptà i allí de mica en mica o de graó en graó anà pujant, arribant a ésser al cap de pocs anys segon comptable. Ultimament, havia mort el cap de comptabilitat i ell fou designat com a digne successor.

Ara que havia conquistat sort i modals s'arribaria al poble en el qual esperava trobar el premi a la seva constància.

Rosabella plorà de joia i acotà el caparró en el pit de la seva mare que també d'amagat s'aixugava amb el davantal dues llàgrimes que li rodolaven cara avall. Fins el pardal que tancat en daurada gàbia semblava ensopit, s'aixeribí i llençà un alegre refilet.

CASIMIR PRUNEDA I BALOT

Badalona, maig de 1924.

Dimecres de cendra

Ens han signat el front amb una creu de cendra
i ens han encès un foc a l'esperit.

Quan cremen l'arrasant neix l'herba tendra;
lluen estels quan és més negra nit.

Senyor, sóc pols i fang. Com puc lloar-vos?
Que trista és del pols i fang la sort.

Avui damunt del front puc ensenyar-vos
la creu de cendra freda de la mort.

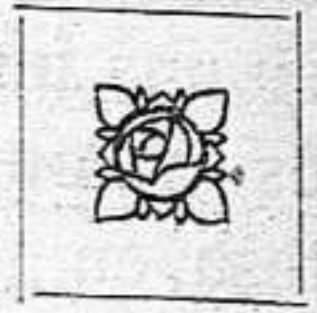
Però tinc l'esperit i l'esperança
la fe en Vós, Déu meu, etern,
un cor tranquil que bot i s'abalança
Pel maig florit ningú no tem l'hivern

Oh cendra pura ets predecessora
del meu ressuscitar ben gloriós.
Oh creu de cendra ets confortadora
del fang que crec serà gerd i formós.

J. PUIG I BOSCH

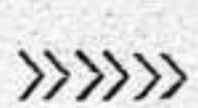
Llenguatge popular i Llenguatge literari

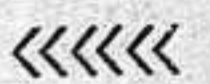
Joan Montaner diu en la seva crònica de Barcel·lona al confrare manresà *Pàtria*:

«Es graciós el que diuen determinats diaris sobre la llengua popular i la llengua literària. Hom diria que han descobert el Mediterrani. No sabem que existeixi cap poble a la terra exceptuant, naturalment, els que viuen al marge de la civilització, que no posseeixi un llenguatge popular i un llenguatge literari. Seran artificiosos els llenguatges literaris? Són per ventura una ridícula invenció dels poetes i dels literats? Quan la passió entenebreix els nostres ulls es diuen moltes niceses. La llengua literària no és altra cosa que la sublimació del llenguatge popular. No és una invenció. És una depuració. El literat no fa altra cosa que polir. És que existeix al món cap orador que parli com els analfa-

bets? A França els oradors sagrats, no parlen el llenguatge del carrer, sinó el literari. És que els predicadors de Madrid parlen com les dones que venen llegums al mercat? Què pretenen, doncs, els al·ludits diaris que han descobert, oh! descobriment sensacional, que aquí existeix un llenguatge literari? El que voldrien aquests diaris és que parléssim i escrivíssim com en temps del rector de Vallfogona. Si la nostra llengua fos un argot menys preable, llavors ens dirien que no és just que els oradors emprin una llengua tan pobre i tan envilida. S'ha dit també que el poble no entén el llenguatge literari. Qui llegeix, doncs, «ls llibres i les revistes que es publiquen en català? Els llegiran els xinesos? Preguem a Déu que ens conservi el seny, perquè quan els homes el perden no saben el que diuen.»

PUBLICACIONES REBUDES

MONOGRAFIES MEDIQUES

Tractament de les ptosis digestives, pel Dr. Josep Tarruella.

Aquest fascicle — número 24 de la col·lecció — és el complement de l'anterior. El Dr. Tarruella, després d'haver tractat de la "Semiologia de les ptosis digestives", era natural i lògic que ens parlés de la seva terapèutica.

Convé recalcar que els ptòsics no són malalts als quals la Medicina hagi deixat sense defensa per a les seves molèsties. Alguns

metges, i àdhuc tratadistes de nom, han dit i repetit la incapacitat de la terapèutica, respecte d'aquests malalts. Això no és cert, no són aquests uns pobres dissortats que la pràctica mèdica hagi d'abandonar com un cas perdut; no són precisament malalts, als quals sense altre tractament que una espontània tolerància orgànica, els permet llarga vida, i fins un mínim de malestars; si l'art mèdic els ajuda, l'efecte beneficiós serà augmentat.

Però, això sí, no depèn solament del malalt la irreductibilitat patològica, no es deu solament a la magnitud del seu mal el fracàs

mèdic, sinó que també pot ésser culpa del metge si li manca una clara concepció de les normes que ha de dictar al malalt per a guarir-se.

I precisament aquesta és la tasca del Dr. Tarruella; assabentar els seus companys d'aquelles tècniques que poden portar-los a l'èxit gairebé segur en les ptosis digestives.

Les dues Monografies formen un bell tractat català sobre les ptosis digestives, punt aspre i difícil de la Medicina.

El noticiari insereix: "Després de tres anys", per J. Aguadé i Miró.— Universitat de Barcelona. Facultat de Medicina. Institut de Fisiologia. Cursos B de la Facultat de Medicina de Barcelona.—Els cinc anys de la «Revista Mèdica de Barcelona»—"El doctor Ismael Girard", per J. Aguadé.

* * *

L'*Almanac* de la popular revista agrícola de Barcelona, per a 1929, conté, com tots els publicats anteriorment, les instruccions que interessen a l'agricultor referent a les operacions que han d'executar-se tots els mesos en els camps, vinya olivar, hortes i demés. Les sembres, treballs i cura de les selves, arbrat, plantacions i jardins, així com quant a la ganaderia, avicultura, conillers, sericicultura apicultura interessa sigui executat en el seu temps i forma convenient. Amb l'*Almanac* a la mà és fàcil a tots els que a les explotacions agro-pecuàries se dediquen, no solsament conduir-les d'una manera apropiada, sino resoldre les dificultats qu'es presenten degudes als contratemps, plagues i enfermetats.

L'*Almanac* de 1929 forma un tomo d'unes 400 pàgines amb números grabats. Es regala als subscriptors de la revista i es ven al preu de 1'50 pessetes demanant-lo a l'administració de la revista: Trafalgar, 73. Barcelona.

* * *

Hem de remarcar les notables millores introduïdes en el "Diari de Mataró". A una composició més moderna, clara i elegant, afegeix un text interessantíssim i valuós. De-

gut el conveni que ha celebrat amb diferents diaris comarcals, poden ara oferir-nos articles escrits expressament per primeres figures de les nostres lletres. Hi hem llegit un article d'En Cambó, titulat "La passió en les exhibicions esportives", que hem vist reproduït en "La Veu de Catalunya" i que ha estat molt comentat. En el mateix pla d'aquell diari, hi hem de situar "El Dia", de Terrassa.

La Casa Patuel, de Mataró, ha publicat dintre la seva "Biblioteca Llanas", l'obra en 3 actes "L'escàndol" de l'escriptor mataroní Salvador Llanas Rabassa, després de la qual s'en publicaran altres de notables autors.

Hem rebut el segon número de la simpàtica Revista d'estudiants i obrers "Ginesta". Articles profunds, interessants, informació completa i acurada i una presentació moderna i elegant, amb la promesa d'un perfeccionament i ampliació per a l'avenir.

Hem tingut a les mans un exemplar del Catàleg de premsa d'Espanya 1929, amb un apèndix per a Portugal, edició Rudolf Mosse I. S. A.

Constitueix un element utilíssim per al Comerç i l'Indústria, ja que conté la llista de tots els periòdics i revistes d'Espanya, i un escollit resum de Portugal, amb llurs corresponents tarifes de publicitat.

El posem a la disposició de qui pugui interessar.

Anem rebent i acullint amb tota la simpatia que es mereixen els esplèndits números de la notable Revista setmanal "La Gralla" de Granollers, "Saba Nova" de Rubí, "El Bisbalenc", "Excursionisme", "Gaseta de Vilafranca"; "La Veu de Tarragona", "La Veu del Besós", "Pla i Muntanya", i els diaris "Gaseta Comarcal" i "La Veu de Sabadell", tots ells amb un afany de millorament que els honora.

PELS CINEMES

Animats pels millors bons desitjos d'oferir en les nostres planes, dintre les nostres possibilitats, un fidel reflexe de la vida palamosina, i comptant amb la col·laboració afectuosa d'excel·lents valors locals, hem decidit de donar mensualment una breu ressenya de les pel·lícules de categoria que durant el mes passat haurem pogut admirar en nostra vila.

Ningú no ignora que l'espectacle cinematogràfic és la primera distracció de Palamós, a més d'ésser un art digne de tenir en compte per l'importància que ha adquirit i per la valor artística d'algunes de ses produccions, valor que ningú ha gosat regatejar-li. El mateix Tomàs Garcés, en «La Publicitat», deia fa uns dies: «El cinema pur—plàstica en moviment—compta ja amb èxits colpidors. El ritme de's soldats de «La gran parada», en llur caminar fatigat, quin escriptor, quin músic, us el suggerirà amb tanta im-

mediatesa? L'inefable penediment, i les altres mil emocions d'«Albada» (*Amanecer*), quan troba, al fons de la barca, a punt per a salvar la dona que ara estima, els jocs que en el seu pla d'hores abans havien de servir per a dissimular el seu crim. ¿quin altre art us el mostrarà amb tanta economia de temps i amb un alè tan càlid de veritat? I nosaltres--amb menys brillantor—podem afegir-hi: On trobareu descrit, amb tanta vigor escenes tan emocionants i exemples tan allisonadors com els que se us presentaran en breu en la pel·lícula «El destí de la Carn», on l'eminent actor Jannings fa gala d'un realisme impressionant?

No podem doncs oblidar aquest sector de la vida local, reconeguda ja la seva importància. Ens queda únicament fer constar, que regirà en les nostres cròniques la més estricta imparcialitat.

Mai tinguérem ocasió, en pocs dies, de veure "films" tan admirables com els que hem vist en lo que va d'aquí, i és d'esperar que les empreses continuaran oferint-nos sovint les més belles manifestacions del Setè Art.

TEATRE CARMEN

"ALAS".—Intèrprets: Clara Bow, Charles Rogers, Richard Arlen. Director: William Wellman. (Paramount)

Indubtablement, és el millor "film" de guerra que hem admirat fins avui, i això que han estat innumbrables els que hem vist. Les escenes dels combats aeris, meravellosament preses per la càmera, són d'un realisme esgarrifós; talment sembla trobar-nos en els núvols, entremig dels avions i exposats al foc de les metralladores. Una història d'amor i heroisme, tema principal de la cinta, ens fa

oblidar per uns moments l'horror de les tragèdies bèl·liques, que l'excessiva llargària de la cinta arriba a fer abrumadores. L'interpretació no deixa res a desitjar: tan Charles Rogers com Richard Arlen, compleixen a consciència els seus papers i Clara Bow, amb poc relleu, hi posa l'encant de la seva deliciosa personalitat.

"EL SÉPTIMO CIELO" — Intèrprets: Janet Gaynor i Charles Farrell. Director: Frank Borzage. -(Fox).

Heu's ací una bona pel·lícula. El seu tema, certament, és senzillíssim, però potser aquesta és sa millor qualitat. L'amor s'ens mostra en aquest "film" tal com deu ésser, pur, ideal, per sobre de les misèries humanes i per això, encara que es desenrotlli en els llocs més infectes, permaneceix sempre pur i no es cobreix jamai amb cap màscara de falsetat

Es l'amor sublim de dos éssers que senten, que estimen i que sofreixen. L'exposició de sentit ideològic de la pel·lícula ha estat encertadíssim i la potència emotiva que dimanen totes ses escenes demostra abastament el talent del director. No acabarem aquesta petita ressenya sens fer constar l'admiració nostra per aquesta admirable figulina que es diu Janet Gaynor quina actuació en "El Séptimo Cielo" és digna del més gran elogi, puix sap posar en la seva interpretació tota la gama de les seves expressions i el seu art meravellós.

ECONÓMIC CINE

"LA TIERRA DE TODOS". --Intèrprets: Greta Garbo, Antonio Moreno, i Roy d'Arcy. Director: Fred Niblo. (Metro-Goldwyn).

De la novela de Blasco Ibáñez no'n té aquesta pel·lícula més que el títol. Tot lo demás està transformat a la manera del director, que, amb tot, es sortí del pas presentant-nos una bona producció, interessant i amb moments molt ben lograts, com és el del duel a fuetades, molt realístic. Dels intèrprets, sobressurten Greta Garbo, especialitzada en els papers de dona fatal, Roy d'Arcy, inmillorable en el "rôle" de "Manos Duras" i Antonio Moreno, el nostre compatriota, no desdiu del conjunt. Es tracta d'una bona pel·lícula.

"AMANTES". --Intèrprets: Alice Terry, Ramón Novarro, George K. Arthur i Karl Dane. (Metro-Goldwyn.)

Es indubtablement una bona cinta, en la que Alice Terry fa destacar la seva majestuosa bellesa i Novarro la seva elegància varonil. L'assumpte, adequat a les qualitats dels intèrprets, no és lo bo que era d'esperar però el conjunt fa una pel·lícula agradable.

"DON QUIJOTE DE LA MANCHA". --Intèrprets: Carl Schostrom i Harald Madsen. Director: Lau Lauritzen. (Palladium).

Evidentment, el que hagi llegit la novela de Cervantes haurà tingut gran interès en veure les més famoses aventures del Cavaller de la Trista Figura. I confessem que no n'haurà sortit del tot defraudat, car per ésser confeccionada per una Casa estrangera, el "film" no adoleix dels defectes que esperàvem. Efectivament, els encerts han estat molts, si es té en compte les immenses dificultats que suposen l'adaptació d'una obra d'aquesta mena, dificultats que han obligat a suprimir la major part dels episodis de l'admirable novela, posant com a tema principal els amors de Luscinda i Cardenio, que en la novela no deixa d'ésser una de tantes aventures en les que hi pren part Don Quijote. Els actors encarregats dels principals papers, demostraren estar ben compenetrats de les figures que encarnaven, puix componen uns "tipus" bastant acceptables. La fotografia molt nítida. Es una pel·lícula que val la pena de veure's.

JOAN DEL MEGÀFON

Del carnet esportiu

Dia 27 de Gener

Palamós S. C. 3 - U. D. Girona 3

Al camp local va efectuar-se l'últim partit del campionat gironí lluitant ambdós onzes molt apassionadament i sota un arbitratge parcialíssim per als gironins, els quals, sigui dit en honor a la veritat, no superaren en res al joc desenrotllat pels nostres que arribaren a l'extrem de marcar los-hi 5 gols magnífics, dos dels quals sigueren anul·lats injustament per l'àrbitre senyor Saurí el qual

demonstrà massa clarament el seu partidisme i sigué el causant de la indignació que s'apoderà del públic i jugadors i que acabà en forma tan anti-esportiva i poc edificant que ha posat en el més baix concepte als ulls de tothom el nom del *Palamós S. C.*

I ara anem a ressenyar a grans passes el film del partit:

Els equips: «U. D. Girona»: Gauchia; Teixidor, Bosch; Gimbernat, Cases, Feliu; Esteve, Gordi, Abelard, Escudé i Balança.

«Palamós S. C.»: Porro; Forné, Gay; Gou, Company, Ventura; Napoleón, Ribera, Rosalench, Valls i Abellí.

Els gols: El primer l'aconseguí Balança del Girona, en una jugada individual i als 3 minuts de començada la partida. No decaigueren els ànims dels palamosins i la davantera molt ben portada per Rosalench ens engrescà amb unes jugades precises que donaren per resultat l'obtenció de l'empat per mediació de Ribera. El Girona apuntà novament a causa d'un cop franc i Ribera i Valls sigueren els encarregats de posar en moviment altra volta el marcador. Escuder marcà l'últim punt del Girona i el Palamós obtingué dos gols més que sigueren injustament anul·lats per l'àrbitre i quan encara mancaven 20 minuts per acabar-se la partida i a causa dels incidents lamentables qu'es desenrotllaren amb motiu de la col·lisió de l'estrem Esteve i el porter local s'hagué de donar per finit l'últim encontre del torneig.

Sobressortiren pels forasters Teixidor Gauchia, Cases i Escuder.

Dels palamosins ens agradà llur tasca de conjunt i individualment sobressortiren Porro, Forner, Rosalench i Company. El reseva Napoleón lluità amb entusiasme i encert i ell fou qui portà més d'un gol; els demés bregaren amb entusiasme.

El camp bastant ple i el públic cridaner a causa de la desastrosa actitud del senyor Sauri.

Els altres resultats de la jornada foren Olot, 0 - La Escala, 1; Figueres, 1 - Atenu, 1; Ceida-La Bisbal (no celebrat).

La puntuació al final del Campionat queda establerta així:

TAULA DE PUNTUACIÓ

	PARTITS				GOLS		
	J	G	E	P	F	C	P
U, D Girona	14	12	2	0	30	20	26
Palamós	14	8	3	4	28	24	17
La Escala	14	8	1	5	29	27	17
Olot	14	5	2	7	20	32	12
Figueres	14	5	3	6	28	26	13
Ateneu	14	3	4	6	18	28	10
Ceida	13	4	1	8	26	34	9
La Bisbal	13	—	—	—	—	—	—

Manca conseguir la puntuació oficial de La Bisbal, puix s'ens assegura que varis dels seus partits han estat fallats amb cessió dels punts al contrincant per no jugar degudament reglamentada.

Ben migrada ha sigut l'activitat futbolística d'aquest mes, doncs a no ésser per aquests dos partits que ressenyem, de poca cosa més hauríem assabentat als volguts llegidors d'aquesta modesta secció esportiva de "MARINADA".

Tres setmanes d'inactivitat per part dels jugadors, després de l'última jornada del Campionat lluitant amb l'U. D. Girona i per fi el tant desitjat partit del diumenge ha tornat a despertar l'ambient de franca afició que semblava endormiscat, però que, realment, no fugia de l'ànim de ningú i que com va veure's tornà a rebrotar de nou.

I prou preàmbul, i anem al partit:

Palamós S. C., 1 U. S. Atlètic Fortpienc, 1

Tarda esplèndida a més no poguer i un públic àvid d'assaborir una bella partida. En quan això últim hom no quedà pas defraudat fins fou un bon partit, malgrat subsistir al final de la lluita l'empat a un gol.

En mig de les *hurres* i llargs aplaudiments feren llur aparició al camp els jugadors, cuidant de dirigir l'encontre el senyor Angel Alseda.

Els equips: *Atlètic Forpienc*: — Artigues — Santos, Pueyo — Rodríguez, Burgueta, Gómez — Grau, Nonell, Torras, Virgili i Martí.

Palamós S. C. — Vilar — Gay, Fornes — Gou, Company, Ventura — Aliu, Ribera, Rosalench, Valls i Napoleón.

Com pot veure's mancaren els titulars Porro i Avellí.

La primera part fou bastant anivellada i entrà potser més en acció el porter local, xicot de 16 anys, el qual debutava en substitució de Porro i que complí magníficament, blocant bales difícils. Com déiem, doncs, el primer temps acabà amb empat a cap gol, fent encara més interessant aixís la partida puix es desconeixia el resultat final.

La segona part tot seguit marcaren els visitants per mediació de Torras. Centrada la bala, Company es posà de migdret passant Gou al centre de l'equip i des d'allavors Company fou qui portà tot el partit. Fruïrem ben certament de bellíssimes jugades que entusiasmaron els espectadors i el Palamós seguí dominant abastament fent-se amo de la situació i Artigues tingué de relluir el seu estil fent magnífiques parades.

Quan mancaven 5 minuts per finir l'encontre Rosalench d'una forta mitjavolta mar-

cà el gol de l'empat siguent acollit amb llargues ovacions.

Dels visitants ens agradà la tasca del mig-centre, Santos i Pueyo.

Sobressortiren per els locals la ratlla mitja especialment Company. Els defenses i porters actuaren amb encert. La ratlla potser mes fluixa fou la davantera, no volguent però criticar el seu entusiasme que no fou coronat amb encert. Rosalench fou el que més es destacà i ell fou l'autor del gol, magnífic i el millor de la tarda.

A. C. M.

La veu de la mare

A la memòria del meu inoblidable amic
En Francesc Bas i Mató (q. a. c. s.)

Humitejats els ulls, transit el cor de pena
carretera enllà, mil cops girant la cara
fitant el llogaret on quedava la mare
plorant per la dissort del fill que va a la guerra.

Fins els lladrucs del gos al fons del cor m'entrave
d'aquell fidel guardià de la masia
que en prendre part punyent també es dalia
unint-se al desconsol de ma família.

Encara el bes matern de despedida
xuclava els llavis dolços de la mare
dins l'etèria buidor que em separava
Adéu, fill meu! molt trist encar sentia.

Ja m'han dat un fusell per companyia
ja estic incorporat dintre les files
i travessant ciutats, pobles i viles
Adéu, fill meu! molt trist encar sentia.

Mil voltes, tot pensant amb la masia
enclavada en el cor de Catalunya
travessant l'espai que m'hi allunya
Adéu, fill meu! el vent sempre m'envia.

Quan en les nits estic de sentinella
vetllant el campament penso amb la mare
la seva veu jamai no em desempara
i fins en l'afrós perill penso amb ella.

LLORENÇ ULLASTRES ALBERTI

Castell d'Aro, Octubre de 1928

CRONICA LOCAL

Hem d'agraïr ben sincerament les diferents mostres de simpatia que ens han estat donades amb motiu de a publicació en el passat número de l'article «Crida». Més numeroses les foranes que les locals, aquestes últimes però han tingut la virtut de fer-nos sentir els efectes d'una ajuda ben oportuna i valuosa. A tots fem palesa la nostra reconeixença.

Confiem que en breu quedarà normalitzat el retràs que s'observa en la publicació d'aquesta Revista.

El dia 27 de Gener passat, patrocinada per l'Ajuntament, celebraren la Festa de l'Arbre els nens i nenes de les Escoles. El lloc escollit fou el camp de Futbol, en quins passeigs laterals se'n plantaren en bon número. Prèviament, es cantà l'Himne de l'Arbre i es pronunciaren discursos apropiats. Després, l'Orquestra «La Principal», tocà algunes sardanes.

Ben pocs esdeveniments han transcorregut en la passada mesada dignes d'esment. Les festes carnavalesques, transcorregueren sense pena ni glòria. Com a festes de carrer podem aniviar-les entre e's records. Unicament n'han quedat els darrers vestigis de la típica cercavila i algunes, poques, sardanes; car si en altres anys podíem com a mínim, escoltar a dues orques-

tres, enguany s'ens mostrà com a tal un conjunt de «jazz» que en l'oc de sardanes ens en oferia únicament la paròdia. El temps, fred i ennuvolat. Fou suspès prèviament el ball infantil de disfresses que hom havia anunciat al Port.

On culminà l'animació fou en els balls de nit celebrats els tres dies en el Centre Republicà i Casino El Port i en el darrer en el Casino «La Unió». Especialment en els dos darrers cercles, es feu tabola a l'engròs. El segon dia a la tarda un bon contingent es traslladà a Palafrugell on s'havia organitzat una «rúa».

El temps desbaratà el tradicional aplec del dimecres de cendra.

En l'Estació de Palamós de la Companyia de Ferrocarrils Econòmics E. ha estat notat un desfalc d'unes quinze mil pessetes, per el que estan processats dos empleats de la mateixa que estan declarats en rebeldia.

Hem de fer constar, en honor a la veritat, que la Companyia concessionària del regat asfàltic, no enquitranament com diguérem, en la carretera de Palamós a Girona, ha estat la «S. A. Espanyola de Contractes» i no la de «Regats asfàltics». com equivocadament férem constar.

Ha quedat senyalat amb estaques

en el moll comercial, el terreny on ha de construir-se el magatzem per a dipòsit de mercaderies.

Coincidint amb l'activa campanya que s'està portant a cap en bé de l'indústria surera, s'estan fent, en nostra vila, treballs per a la creació d'una «Lliga per a la defensa de l'indústria suro-tapera genuïnament espanyola».

Han estat molt comentats per la justesa dels conceptes que en ells s'hi emetien, els articles dels Srs. Tauler i Servià i Tauler i Palet, referent a l'actual crisi de la nostra indústria típica.

La Societat «Palamós Sport Club» celebrà reunió en el local de ball del Casino «El Port», amb força assistència. Es desenrotllà normalment i en sortí enrobustit l'entusiasme que es sent pel club de futbol,—no d'esport—palamosí.

Continúa actuant amb éxit al «Teatre Carme», la Companyia de sarçuela que dirigeix el Sr. Beut. Les seves últimes interpretacions són: «Molinos de Viento», «La Verbena de la Paloma» i «Chateaux Margaux». «Bohemios» i «El niño judío». «La Tragedia de Pierrot» i «La Moza de Mulas» i el dia 5 de Febrer, «El Sr. Joaquín», «Los Cadetes de la Reina» i «El Barquillero». El tenor Sr. Gràcia, cantà en dues sessions, algunes cançonetes, obtinguent forts aplaudiments. La part musical de les obres citades, corre a càrrec de la renomada orquestra «La Principal» de La Bisbal que, ja no cal dir-ho, ens ofe-

reix sempre interpretacions ben reeixides. Els plens s'hi han comptat per sessions, sortint sempre el públic força complagut, doncs hem de confessar que aquesta companyia sap triar bé les obres que, no per ésser millors, plauen al nostre públic.

A l'Econòmic Cine, hi debutà l'orquestra típica argentina «Irusta, Fugazot i Demare» que obtingué una entrada i èxit complets. Per cert que oírem algú que es lamentava que certa agrupació no oferís «concerts» així!!!

Morí En Enric Oliu i Freixa que actualment exercia el càrrec de Caixaer de la Cooperativa «La Equitativa» i Secretari de la Germandat «La Protectora».

E. P. R. i rebi sa família tota el pèsam més sentit.

Després d'una llarga i dolorosa dolència morí en el vehí poble de Sant Joan de Palamós el que en vida fou dilecte mic nostre En Carlos Sàbat i Orihuela.

Reposi en pau i rebin llurs familiars la penyora de nostre més viu condol.

També morí a l'avançada edat de 72 anys la Senyora J. Lluçia Belleville i Sabater. Nombrosa fou la concurrència que assistí als actes de l'enterrament i funerals, celebrats aquests el dimarts dia 5 de Febrer.

Descansi en pau la bondadosa dama i rebi la seva afligida família l'expressió del nostre ver condol.

Definitivament s'ha concretat la data de l'aparició del nou diari catòlic «El Matí» per el dia 31 de Març.

* * *

Una fortíssima tramuntana, originada probablement pel cicló que ha assotat el Golf de Lleó, esbandí nostra vila el darrer dia de Febrer, causant respectables perjudicis. L'enllumenat d'ambdues companyies estigué interromput durant el dijous i bona part del divendres. Enderrocà diverses xemeneies, la pared de tanca del camp de futbol en un bon troç, les teulades de la fàbrica dels Srs. Miró, i bon nombre de claraboies i altres coses febles de moltes construccions. Sortosament, els danys són únicament materials.

* * *

El dia 1 del corrent Març traspasà als 19 anys el malaguanyat jove En Narcis Freixas, practicant de la farmacia del Sr. Pagés.

Pel curt temps que feia que vivia a Palamós, s'havia captat forces simpaties que quedaren ben palesades en el concorregut acte del seu enterrament. El jovent palamosi volgué complir amb ell el deure d'acompanyar-lo ja que es trobava allunyat de les seves amistats.

Rebi la seva atribulada familia nostre sentit condol.

* * *

Diumenge passat es ce'ebirà la revisió de minyons de la nostra vila, davant la Junta de Classificació de Girona.

* * *

Registre civil

Mes de Gener

Naixements—Martirià Romaguera Buscarons, Rosa Tolosa Barnés, Joan

Serra Cerdà, Joana Vergés Sagní, Martí Salamó Garcia.

Defuncions—Dolors Torroella Garrrell, de 57 anys d'edat, soltera; Josep Prats Sala, 76, solter; Angel Mateu Mateu, 24, solter; Margarida Quera Reinal, 74, vídua, Joan Pascalet Margarit, 70, casat; Joaquim Mateu Palau, 40, casat; Francisca Ribas Mayol, 49, casada; Joan Bas, 80, vidu; Consol Badosa Seguí, 72, vídua; Carme Juana's Cama, 75, vídua; Maria Gabalda Cano, 75, vídua; Enric Oliu Freixa, 62, casat; Joan Iglesias Catalán, 47, casat.

Matrimonis—Joaquim Oset Torrent amb Raimunda Ayats Torrent, Amador Redresa Pareta amb Francisca Guitart Ferrer, Lluís Puig Vidal amb Pilar Casanovas Bosch, Pere Matas Mitjanas amb Angela Fonoll Ribas.

Moviment del Port

Mes de Gener

VAPORS NACIONALS

Vilafranca, Cabo Quejo, Berga, Cabo Corona, Carolus, Torras y Bages, Vilafranca i Cabo Espartel.

VAPORS ESTRANGERS

Amedeo Ceretti, Doride i Isonzo, italians; Pizarro, anglés; Trudvang i Hektor, noruegs; Ithakos, grec.

VELERS NACIONALS

Isla de Ibiza, Joven Paquito (3 vegades) Virgen del Carme, 2.ª Carmencita, Maria Dolores, Ramona, San José i Maria Asunción.

J. Cabarrocas-Lluch

Agent de Duanes Col·legiat

Cases a :

Port - Bou i Cerbère

CORRESPONSALS A PARIS :

3, Rue Saint-Vincent-de-Paul

CASA ALIADA : LAVION —

Rue Stanley, 80 - Bruxelles

Corresponsals a :

MARSELLA, LE HAVRE, GINEBRA, BASILEA, MELILLA, LA JUNQUERA, IRÚN, BILBAO I PASAJES

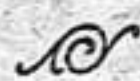
Casa central:

BARCELONA

Via Laietana núm 30

Teléfon, 18.767

CAP DE SANT SEBASTIA

PALAFRUGELL

HOTEL RESTAURANT

Dirigit per **MODEST LLADÓ**

En el punt més bell de la Costa Brava — Restaurant al cobert i a la carta
Còmodes habitacions

Autos turisme a l'arribada dels trens a Palafrugell — Telèfon 1405

FUNDICIÓ i Tallers mecànics i elèctrics

Tomàs, Solés i Cia., en Cta.

 CARRETERA DE BARCELONA, 39 BIS :: GIRONA
Telèfon Urbà n.º 242 Telèfon interurbà per a conf. n.º 6

SASTRERIA de Llorenç Vives

Trajos d'última creació. - Especialitat en trajos de totes classes i gustos. - Preus mòdics.

Plaça Constitució, 4 - Palamós

ANÍS DEL TIGRE

EL REI DELS ANISSATS

PROVEU-LO,
SENS DUBTE ÉS EL MILLOR

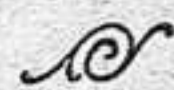

ENRIC LLADÓ

ARENYS DE MUNT
(BARCELONA)

EMILI
ROYA

Instal·lacions
per aigua, gas i
electricitat.

reparacions
de Maquinària

Carrer Major

COLONIA LOCIO FIJAPELO

Chr. Hostmann & Steinberg'sche Farbenfabriken
— CELLE (ALEMANIA) —

:: FABRICA DE TINTAS PARA LAS ARTES GRAFICAS ::
CUCHILLAS PARA TODAS LAS INDUSTRIAS, DE LA
MESSERFABRIK REINSHAGEN
REMSCHIED - REINSHAGEN

Representante y Depositario para España

JACOB WEIL

ARIBAU, 133 BARCELONA TELÉF. 428

Casanovas

Sastre
Palamós

HOTEL i Caf  **TRIAS**

:: Situació immillorable,
davant de la mar, de la
Estació, del passeig i al costat
de l'administració d'automòbils

Habitacions confortables
Espl ndid sal  menjador
MAGNÍFICA SALA DE BANYS
D'AIGUA DE MAR I DOLÇA
GARATX - TEL FON, 35

Fotografia **Zauler**

*Tota classe de treballs del
ram a preus econòmics.*
Desenrotllo de negatius i
tiratge de positives per a afecio-
nats :: Venda de material fotogr -
fic — Servei dia i nit.

Palamós

Carrer Moro, 7
(casa Bota)

ORBIS, S. A. - Barcelona

F brica pròpia de mobles per oficines-multicopis-
tes -::- màquines per calcular i dem s invents
moderns per la oficina

Casa Central
Barcelona,
Clar s, n.  5

Direc. Teleg.
Orbis - Barcelona
Teléf. A. 458

MARIA ARTIACH...

... PERLA VERDADERA

Entre las perlas que hacen resaltar
la hermosura de la mujer, pocas,
generalmente, son verdaderas.

¿Cuál es la verdadera, la auténtica Galleta María?

Una galleta María, para ser buena,
sólo ha de contener:

mantequilla riquísima

harina de primera calidad

leche pura sin desnatar

azúcar refinado superior

Y su tueste debe ser perfecto

Estos son los componentes de la Galleta María. ARTIACH,
ricamente tostada

PIDA VD. SIEMPRE GALLETAS

MARIA

Artiach

MARIA ARTIACH

Moderna ESCOLA DE PIANO

PROFESSOR: R. CASAS

Plan d'estudis de l'acadèmia Granados de Barcelona. Nova tècnica del Pedal segons el malaguanyat mestre.

CONFERÈNCIES DE TEORIA E HISTÒRIA DE LA MÚSICA
Lliçons particulars i a domicili.

On parle français

Englis spoken

Casa fundada en 1852

Sastreria de Joan Prat

Trajos del país i inglesos

Telèfon 1160 H

Ronda de St. Pere, 7, ent.

Barcelona

Maquinària i articles

PER LES ARTS
DEL LLIBRE

Tipus d'impremta. — Filets de coure. — Papers JOHANNOT — Fustatge per a impremta. — Imposicions de ferro i de metall d'impremta. — Numeradors de ma i de platina — Màquines de cosir amb corxets i fil-ferro rodó i plà sistema GEBLER per impremtes. Encuadernacions i Fàbriques de Caixes de cartró — Les millors Màquines de cosir amb fil textil sistema EGGER. — Instal·lacions completes d'impremtes. — Màquines noves i RECONSTRUÏDES per IMPREMTA, LITOGRAFIA I ENQUADERNACIO.

Rambla de Catalunya, 91 - Telèfon 3275 A.
Telegrams "Artelibro".

Casa C. Gorchs i Esteve a Barcelona